

Nəriman Həsənzadə

Əbədiyyət nəğməsi

Mən indi bildim ki, bir hünər ölmür,
O şahlıq quşunu mən alqışladım.
Hünəri göstərən o əsgər ölmür,
Sənin yaşındındı, mənim yaşdım.

O sürdü tankını Cıdır düzünə,
Qarabağ düzünün tən ortasıydı.
Qartal şığırdı şıkar üstünə,
Bu uçuş - sonuncu bir qiyyasıydı!

Zirvədən-zirvəyə o bir can atdı,
duyduqca düşmənin min hiyləsini.
Tolerant ölkənin adından atdı,
İşğalçı ölkəyə - son gülləsini.

Vətəndə - Vətənsiz Şuşa qalası!
O, gözü yoldaydı, bu, özü yolda.
Deyin, qara geysin düşmən anası,
Ya meyiti qalıb, ya izi yolda.

Sənə, Azərbaycan, o ana dedi,
Səngərdə yazıldı varaq sinəsi.
Tufandan çıxanda, tufana getdi,
Özü - şəhid oldu, Vətən - töhfəsi!

Gedib Xiyabanda gül-çiçək əkdik,
Gözü aydın olsun doğan ananın.
Adını fərəhlə, qürurla çəkdik,
Bizim adımıza şöhrət olanın.

Qalxın, şəhidlərin xatirəsinə,
Gəlsin səcdəsinə dumanlı dağlar.
Baxın - Azərbaycan xəritəsinə, -
Vətən yadigarı, millət yadigar.